

ת"פ 31264/04/18 - מדינת ישראל נגד פלוני-בעצמו

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 18-04-31264 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתה
בענין: מדינת ישראל
המאשימה ע"י ב"כ עו"ד הילה אליהו- פיטוסי
נגד פלוני-בעצמו
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד יורם סגי זקס

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע ביום 20.1.20, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ובבעירית **תקיפה חבלנית של בת זוג** לפי סעיף 382 (ג) לחוק.

על פי כתוב האישום בו הורשע הנאשם, במועדים הרלוונטיים הנאשם והמתלוננת היו נשואים ולהם ילדה משותפת.

במועד כלשהו בספטמבר 2017 או בסמוך לכך, ביום בו עזבה המתלוננת את ביתה המשותף עם הנאשם, איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה ש"ייקח סכין וידקור אותה בכבד וישפוך לה אותו".

במועד כלשהו במאי 2017 או בסמוך לכך, בשעת בוקר מוקדמת, תקף הנאשם את המתלוננת בכר שבעט בה והיכלה אותה בפניה באגרופו. כתוצאה לכך, נגרם לה סימן כחול ליד העין.

בהתוצאות הדין פורטה הימשכות ההליך החריגה בתיק, הן עד לתחילת שמיית הראיות בתיק והן מאז מועד זה. הכרעת הדין התבססה בעיקר על עדות המתלוננת, שנתמכה בעדויות נוספות ולאחר שעדות הנאשם נדחתה כבלתי מהימנה.

2. ב"כ הנאשם עתר לקבלת מסקירה לעניין העונש. המדינה התנגדה לעתירה זו. בית המשפט הורה על הגשת מסקירה. בדומה להליך בירור האשמה, גם פרשנות העונש במקרה זה נמשכה זמן רב, תוך קבלת מספר מסקרים של שירות המבחן, כמפורט להלן:

3. בתסקיר מיום **25.3.20** בו נスクרו קוורטו של הנאשם. צוין, כי הנאשם, בן 42, גירוש ואב לשלווה ילדים

בגילאים שונים משלוש מערכות יחסים. הנאשם שיתף את שירות המבחן בקשישים שונים מתוקופת יולדותו ושירותו הצבאי וכן קשישים שחוווה בעקבות פטירת הוריו המאיצים ממחלה הסרטן. נמסר, כי מאז פטירת הוריו עבד לפחות שלוש שנים.

קיים הנאשם בעל עסק עצמאי ומתגורר עם בת זוג חדשה וביתם המשותפת.

ה הנאשם תיאר את הקשר עם המתлонנת כאימפולטיבי מצדיה של המתлонנת וכן תיאר מתחים ברקע. לדבריו, בתיק זה העילה עליו המתلونנת עלילת שוא. לדבריו, הוא מקיים קשר מיטיב עם ילדיו מקשריו הזוגיים הקודמים, משלם משנות בעקבות וושאף להיות דמות אביה ממשוערת בחיהם.

משיחת שירות המבחן עם המתлонנת עליה, כי השניהם נשאו לאחר תקופת היכרות קצרה ומערכות היחסים הייתה רווייה מריבות מתחילה. לדבריה, הנאשם נתה להתרצויות מילוליות ופיזיות באופן קבוע. תיארה, כי כאשר התחיל לננה עסק עצמאי ונקלע לחובות נגה לשימוש כספי הפרטים באופן קבוע וניצל את כספייה לקניית מותרות. תיארה, כי מרבית המחלוקות ביניהם נסובות על רקע התנהלותו הכלכלית של הנאשם. שיטתפה, כי הנאשם הכריח אותה להסתיר את המריבות ביניהם ואת הסימנים הכהולים נאלצה להסוט באיפור. ברגע לעבירה מסרה, כי הרקע לאירוע הוא רצונה לשוחח עם הנאשם בנוגע לתנהלותו הכלכלית. כן מסרה, כי כאמור מכבד את צו ההרחקה, לא יוצר עימה קשר והוא אינה חששת מפניו. עם זאת, טרם הושלמו הליליכים האזרחיים בתיק הגירושין.

תואר עברו הפלילי של הנאשם בהרשעות מתחום המרמה, הרכוש והאלימות וכן עבירה של אי נקיות אמצעי זהירות בחיה. הנאשם הציג עדשה קורבנית ביחס לעברו הפלילי, הפחתת מחומרת הרשעות או טען שלא נדרש שביצע את העבירות ולא הביע כל חרטה אודות ביצוען.

ביחס לעבירות בתיק זה, הנאשם הכחיש את ביצוען וטען כי הוא היה קרובן תוקפנות המתлонנת לפני ויחסה המפלה כלפיתו מקשר זוגי קודם. טען, כי במועד האירוע בכתב האישום התפתח בין השניהם ויכוח, במהלך המתлонנת מנעה מהם לצאת מהבית והוא היזע אותה כדי שיוכל לצאת החוצה. מעבר לכך, לא היה ביניהם מגע פיסי.

נמסר, כי הנאשם נפגש עם שירות המבחן פעמי אחד ולאחר מכן ניסיונות ליצור עמו קשר טלפון עלו בתוהו. בנסיבות אלה האיכון לא הושלם, אך לאור ההתרשםות כי הנאשם קשיש בתחום היחסים ובתחום קבלת גבולות חיצוניים וניתוק הקשר שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית.

4. הנאשם לא התייצב לדין שנקבע לתאריך 4.4.21. נמסר מפי בא כוח הנאשם, כי הנאשם לא ניתק קשר עם שירות המבחן אלא הוא מנסה ליצור קשר עם שירות המבחן ללא הצלחה. לאור הנטען, נדחה המשך הדיון תוך ציון, כי הנאשם יוכל לחדש את הקשר עם שירות המבחן.

5. בתסaurus משלים שהוגש בעניינו של הנאשם מיום **24.6.21** נמסר, כי הנאשם עבר להתגורר באיזור הערבה וכי הוא שלל העדר רצון לשיתוף פעולה עם שירות המבחן. הנאשם חזר על עמדתו בונגע לעבירות בהן הורשע אך אישר, כי אף הוא נהג כלפיו באלים מילולית. לדבריו, נסה לשכנע את המתלוננת בעבר להשתלב בטיפול זוגי ללא הצלחה. לדבריו עם פרידתם היא המשיכה לפגוע בו בדרכים שונות ולהעיל עליו עלילות שווה מול הרוחה, דבר שהוביל להגבלה המפגשים עם הבית למרדף קשור לתקופה של שנה וחצי, דבר שגרם לו להרס כבד בחיו.

כן מסר, כי במהלך השנים הוא נמצא עם המתלוננת בקשר תקין, אך עדין קיימים ביניהם יחסי סביב סוגית המזונות. שירות המבחן ניסה לפנות שוב למתלוננת, אך ללא הצלחה.

כום מסר כי הוא בזוגיות אחרת, מזה ארבע שנים ללא גילוי אלימות. לדבריו, כאשר נקלע עם בת הזוג הנוכחית לקשיים, פנו לטיפול זוגי. בשיחה עם בת זוגו הנוכחית, היא מסרה כי הזוגית ביניהם יציבה וכי היא הייתה עדה לקשיים שהמתלוננת הערימה על הנאשם. מסרה כי היא תופסת את הנאשם כאדם טוב לב ואכפתי ולכון לא חשש ממנה.

ביחס להערכת גורמי הסיכון, שירות המבחן הגיע בחשבון את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, עמדת המתלוננת, וכי לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים ממועד ביצוע העבירה, וכן את עמדת בת הזוג הנוכחית. לנוכח האמור, שירות המבחן העיריך כי הסיכון לביצוע עבירות אלימות נוספת כלפי המתלוננות הינו נמוך.

שירות המבחן לקח בחשבון מחד את הערכת הסיכון, ומайдע את המתלוננת המתארת אלימות נמשכת, וכן את הכרעת הדין בעניינו של הנאשם והעובדת כי הוא לא לוקח אחריות על מעשייו ומכחיש לחלוין התנהגות אלימה. לאור האמור, שירות המבחן לא בא בכל המלצה טיפולית-שיתומית בעניינו של הנאשם.

טענות הצדדים לעונש

6. **ב' חמישה** עמדה על הערכים המוגנים העומדים בסיס עבירות האלימות במשפחה. נטען כי ערכים אלו הם ערכים בסיסיים הנמצאים במערכת חוק ומשפט ואף מעוגנים בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. נטען כי לעומת מסוג אלו, יש לתת חומרה יתרה וכי עבירות אלה טומנות בחובן עלבון והשפלה וצריכות לקבל עונש ממשי ומרטיע. בעניין זה הפניה לע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל.

לענין נסיבות ביצוע העבירה, נטען כי העבירות בוצעו על רקע יוכחות בין בני הזוג. נטען כי מדובר בתקיפה חמורה, שנאלצה המתלוננת להסota מאחורי איפור, באימונים מוחשיים שנועדו להטיל אימה על המתלוננת. עוד נטען, כי בהכרעת הדין, בית המשפט התייחס לעדויות שהובאו מטעם המאשימה הממחישה את חוסר רצונה של המתלוננת להגיש תלונה ולחשוף את האלימות אשר חוותה, זאת לנוכח החשש לביתה הקטנה. כן הפניה לממצאים מההכרעת הדין. נטען, כי הפגיעה שנגרמה למתלוננת היא הפגיעה הפיזית יותר מכך הפגיעה המנטלית וה策לות שיכولات להושאר. כן נטען, כי המתלוננת ניצהה חסרת ישות מול אלימות שהופנה כלפיו בתוך ביתה כשהתוקף הוא בעלה ומכאן שהפגיעה בערכים המוגנים חמורה ביותר שאות.

לטענת המאשימה יש לקבוע שני מתחמים שונים לאיורים המתוארים בכתב האישום, כאשר לאיושם הראשון מסר קצר ועד 11 חודשים בפועל ואיilo לאיושם השני מתחם הנע בין 20-10 חודשים בפועל.

טען כי ככל שקבע כי מדובר באירוע אחד, יש לקבוע מתחם כולל הנע בין 24-12 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הפנייה לפסיקה רלוונטית.

לגביו הנسبות שאין קשורות בביצוע העבירה נטען, כי הנאשם בעל עבר פלילי, לא לוקח אחריות על מעשיו וניהל הליך הוכחות אשר הוביל להרשעתו.

כן הפנייה למסקירות שירות המבחן, ממנה עולה כי הנאשם מתבצע בעמדתו, גם היום, כעבור 4 שנים מהאירוע, המסוכנות נותרה בעינה וה הנאשם לא לוקח אחריות על מעשיו ומשלים האחריות על המתлонנת.

כן ציינה כי פוטנציאלי הנזק באירוע האלים התmesh שעיה שנגרמה למתлонנת חבלה של ממש. נטען כי שירות המבחן הסתמך רק על שיחות עם הנאשם ואשתו הנווכית על מנת לקבוע את רמת מסוכנותו ולא התבסס על שיחה עם המתлонנת על מנת לקבוע את המסוכנות האמיתית. נמסר, כי משicha עם המתلونנת בבוקר הדיון זו מסרה, כי היחסים בין בגין ובין הנאשם טובים יותר בתקופה الأخيرة אף היא אינה סולחת לנאמן על מעשיו.

טען כי יש לתת משקל הן לשיקולי הרתעת היחיד והרבנים, כי ראוי שיצא מבית המשפט מסר ברור, בividוד כי בעת האחרונה קיימת עלייה במקרים של אלימות במשפחה.

המאשימה עתרה לעונש מאסר ברף הבינוני-גבוה של המתחם, מאסר על תנאי מרתייע, קנס, פיצוי למתлонנת והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט.

7. **ב"כ הנאשם**, טען כי עדמת התביעה למאסר ברף הבינוני-גבוה של המתחם, אינה מוצדקת. נטען, כי מתחמי הענישה שהוצעו גבוהים מלה אולה אותן הוגת להציג בהסדרי טיעון ללא ניהול הוכחות, דבר שאינו תקין.

טען, כי מדובר באירוע ישן, הנאשם ומתлонנת אינם יחד ומערכות היחסים ביניהם תקינה וענינית.

חרף הממצאים שנקבעו בהכרעת הדיון נטען, כי יש להתחשב בסבלו של הנאשם ובכך שנאלץ לפגוש את ידיו במרכז קשר.

הוזכר, כי על פי תסקירים שבית המשפט נחשף אליהם בשמיית הראיות קיימת מסוכנות הדדיות בין הנאשם למתлонנת.

טען, כי כיום הנאשם מצו בקשר זוגי מיטיב ומסוכנותו נמוכה.

טען, כי אין לזרקוף לחובת הנאשם ניתוק קשר עם שירות המבחן שכן לאחר שעבר להtaggor בערבה, הקשר המחדש היה טוב.

ב"כ הנאשם הפנה לנוטרים האישיים כעולה מהتفسיר - נסיבות חייו של הנאשם, השירות הצבאי והאירועים הטריאומטיים אליו נחשף במהלךו, מות הוריו ממחלת הסרטן והמשבר שחווה בעקבות כך.

נטען כי כל חוות הדעת מצביעות על כך כי הנאשם הוא אבא טוב וחובבי לילדיו. בהקשר זה טען כי שליחת הנאשם לכלא או לעבודות שירות עלולה להביא לפגיעה בנאשם ובילדיו באופן ממשמעותי שכן הנאשם עצמאי.

ב"כ הנאשם עתר להטלת עונש ברף הנמוך של המתחם ועונש מססר על תנאי. נטען כי עונש צופה פניו עתיד יתעמענה הולם בתיק זהה והעובדיה כי במהלך שנים רבות הנאשם היה בסדר, יש בה להשליך על השיקולים שעלו בבית המשפט להביא בחשבון.

8. בטרם מתן גזר הדין, ומוביל להבע עמדה לעונש נתבקשה קבלת חוות דעת ממוני. התקבלה חוות דעת ממונה לתיק ולפיה הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

דין והכרעה

9. אין לקבל את עמדת המאשימה לקבעת שני מתחמי עונישה נפרדים במקרה זה. שני האירועים ברצף זמינים גם בכתב האישום עצמו, הם בעלי קשר משותף, מעורבים בהם אותם צדדים, קיימת סמיוכות בזמן ומקום והם נעשו על אותו רקע וטור פגיעה דומה בערכיהם המוגנים - הן מבחינת טיבם והן מבחינת עוצמתם. (השו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)).

קביעת מתחם העונש הולם:

10. מתחם העונש הולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרו ההלימה ולפיו נדרש ייחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בישום עיקרונו ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות העונישה הנוגגת; נסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

11. אלימות במשפחה הינה בבחינת נגע חברתי שיש להילחם בו מלחמת היותו כזה המסקן לא רק את שלמות גופ המתלוון או המתלוונת, אלא גם ערכים חברתיים ברורים ובסיסיים, והאפשרות של אדם להיות מוגן בתחום התא המשפחתית שלו.

12. יפים לעניינו, דבריו כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני [הורסם במאגרים](14.2.2011), בהתיחסו לעבירות אלימות בתחום התא המשפחתית:

"**עבירות אלה, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, בגין רואה וב בגין שומע, ומוסתרות היטב מהסבירה. פעמים רבות, שרוי התקוף בקונספסיה שנויות לפיה אין בכוחו של החוק לפזר את מפתח ביתו, בו ראשיו הוא, לשיטתו, לנוכח במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניתו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעיצימים את הסכנה הנש��פת מן התקוף כמו גם את חשיבותם של שיקולי הרתעה האישית והציבורית"**

וכן יפים הם לענייננו ג' דברי כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] (20.08.2009), שנאמרו בהקשר דומה:

"**עבירות האלימות והאיומים כלל, וכן בנסיבות מיוחדת, הפכו זה מכבר לרעה חרלה אשר בתיה המשפט מצווים להיאבק בה.** בכך הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותינו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשווה ואולם דרוש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח".

13. בבחינת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה** (סעיף 40 ט לחוק) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

מדובר באוימים שהם ברף הגבוהה, שהושמעו כלפי המתלוונת בתחום הבית, אגב בקשתה לעזוב את המקום.

עובר להשמעת איומים אלה באירוע המוקדם יותר התרחש אירוע אלימות פיזית של ממש, שאף הותירה חבלות פיזיות על גופה של המתלוונת.

קיומה של אלימות פיזית ממשית עובר לאירוע האוימים מעכימה את חומרת מעשה האוונים, את פחדו של הקורבן ואת הערכת בית המשפט בדבר חומרת האוונים החמורים, כשהם נעשים על רקע קודם של אלימות פיזית ממשית.

כפי שנקבע בהכרעת הדיון, האירועים בהם הורשע הנאשם לא נעשו בחיל ריק, או באופן נקודתי וחד פערני אלא מדובר באירועים שיש להבין אותם בהקשר כולל של פגיעה נמשכת במתלוונת. כן נקבעו ממצאים בהכרעת הדיון בנוגע למידה נמוכה של מוגנות מצד המתלוונת במהלך הקשר הזוגי והרתק להגשת התלוונה בסופה של דבר, הממחיש ומבהיר את מידת הנזק שנגרם למתלוונת במישור הפסיכולוגי והנפשי וכנתון שהוא רלוונטי בבחינת נסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

לאור נסיבות אלה אליו נחשף בית המשפט במהלך שמיית הריאות בתיק, ולגביה נקבעו ממצאים בהכרעת הדיון, יש לקבוע כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים במקרה זה אינה נלמדת באופן מנוטק מההמלל שבכתב האישום, אלא גם מהרתק למבצע העבירה.

במובן זה, הפגיעה במתלוונת והפגיעה בערכים המוגנים גבוהים ומשמעותיים יותר מעשה התקיפה עצמה ומעוצמת החבלה.

בנסיבות אלה, יש לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה, ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא ברף הבינוי-גבוהה.

מדיניות הענישה הנוגנת

14. עיינתי בפסקיקה אוטם הציגו הצדדים הצדדים. עיינתי גם בפסקין דין נוספים:

א. רע"פ 297/15 ברנסון נ' מדינת ישראל (21.01.2015) - נדחתה בקשה רשות הערעור של המבחן,nde'er עבר פלילי, שהורשע על יסוד הודהתו ביצוע עבירות של ניסיון תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. עת היה בגילוףין, דחף את אימו, היכה אותה בפניה וירק עליה, אחז בשערה, דחף אותה לעבר אחד מקירות הבית, לחץ על פניה ועל משקפה, וגרם לטימן חבלה בעינה. בהמשך הפיל את אמו ארצתה, ומרח נזול פלפל על פניה.

בבית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נع בין מאסר על תנאי לעונש מאסר בפועל לשער מספר חדשים וגורר על המבוקש עונש של מאסר מותנה והתחייבות. בית המשפט המשוחז' קיבל את ערעור המדינה, וחירף המלצה שירות המבחן השית על המבוקש עונש של חמישה חודשים מאסר בפועל.

ב. רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.07.2014) - נדחתה בקשה רשות ערעור של המבוקש, שהורשע לאחר ניהול הוכחות ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והזיק בצדון, בכך שהכח את חברתו באמצעות רצועת הלב. כתוצאה מתקיפה זו נגרמו למחלוננת שטף דם סביב עין שמאל ונפיחות. המבוקש נידון ל-8 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופייצוי.

ג. בת"פ (ב"ש) 3141-04-11 **מדינת ישראל נ' וסאם מוחמד** (25.11.2014), הורשע נאשם, על יסוד הודהתו בכתב אישום מתווך, בעבירות של תקיפה בניסיבות מחמירויות ואיומים, בכך שתקף את בת זוגו, משך בשערותיה, סטר על פניה ואימם להרגה. נקבע **מתחם ענישה הולם הנע בין חודשים ל-8 חודשים מאסר בפועל**. בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי נכון למועד העבירה, עונש החורג מהמתחם בשל שיקולי שיקום, שככל **4 חודשים מאסר על תנאי** יצו מבבחן לשער 18 חודשים.

ד. בעפ"ג 20-04-37211 **בן דוד נ' מ"י** (ב"ש, 20.6.20) אושר גזר הדין במסגרתו הוטלו על הנאשם אשר הורשע בשתי עבירות איומים ותקיפה של בת זוג, ארבעה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט אישר את הקביעה, כי את העבירות בהן הורשע הנאשם יש לבחון על רקע מערכות הייחסים הזוגית הכללית כפי שהובאה במהלך המשפט שהיא רלוונטית להערכת חומרת האיום ולקביעת המתחם. עוד נקבע על ידי בית המשפט, כי במקום שבו אין נתילת אחריות, הנאשם לא יוכל לצפות כי יוטל עליו עונש בתחום המתחם.

15. מכל האמור לעיל מתבקש המסקנה, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה על נסיבותיו הוא 12-6 חודשים מאסר בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

16. בהתאם כאמור בתסקורי שירות המבחן עולה תמונה כי הנאשם, לאלקח אחריות על מעשיו, לא הביע נזקקות טיפולית ואין המלצה טיפולית בעניינו. משכך אין בפני נימוקים מצדיקים התחשבות בשיקולי שיקום - לא בסטייה ממתחם ולא בתוכו.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

17. בגישה העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בניסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראי לחת את הדעת לנסיבות

הבאות:

לקחתិ בחשבו כי נסיבות חייו של הנאשם אין פשוטות, הוא יתום מהוריו, מפרנס את משפחתו באופן עצמאי מגיל צעיר.

הבאתי בחשבו את היעדר הסתמכותו בפלילים ממועד ביצוע העבירה. ואולם, לא ניתן להטעם מקומו של עורך דין לנאשם ולא מדובר למי שעומד לדין לראשונה בחוויו.

לקחתិ בחשבו את חלוף הזמן מביצוע העבירה. עם זאת, לפחות חלק מהתקופה, וכי שפורט בהכרעת הדין וכן בגזר הדין לעיל, יש לזקוף לחובת הנאשם.

לקחתិ בחשבו, כי הנאשם והמתלוונת נפרדו ואיינם מקיימים עוד קשר זוגי. כן לקחתិ בחשבו את עמדת המתלוונת כי היא אינה חששת מהנאשם כiom. עם זאת, לא מדובר בניתוק קשר מוחלט ובין השניים מתקיים הליכים אזרחיים וכן קיימת הורות משותפת.

לאור כל האמור יש להטיל על הנאשם עונש בחלוקת העליון של השלישי התחתון של מתחתן הענישה.

סוף דבר:

18. לאחר שהקלתי את מכלול השיקולים כאמור לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע את עבודות השירות באמצעות פנים בדימונה ביום א'-ה' במשך 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם יתיצב לריצוי המאסר ביום 26.1.2022 בשעה 08:00 במקדת גוש דרום של שב"ס ביחידת עבודות השירות, אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילת אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודה השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסווג עוון, לרבות איומים.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסווג פשע.

ד. פיצוי בסך 3,000 ₪ למטלונת, ע"ת 4 בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.22 לкопת עמוד 8

בבית המשפט. המאשרה תמסור פרטיו המתلونת למחקרים בית המשפט עד יום 1.12.21. **המחקרים עוקב.**

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ל"ג טשרי תשפ"ב, 06 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.